

му че преди да ся отчая съвсемъ остава му юще едно срѣдство да опита. Тя му доказа че трѣба да заключи единъ миръ до колкото е вѣзможно по ползовитъ, и то, като подкупи, чрѣзъ подароци, каймакаминътъ и везирътъ; спорѣдъ изобразението що бѣше далъ графътъ Толстой въ своитѣ депеши, що бѣше чула да четжтъ, тя увѣри царътъ че отговаря за характерътъ на тѣзи два Турски министра; тя показва едного человѣка отъ войската, който дѣйствително можаше да поведе тѣзи работи, като прибави че трѣба незабавно да ся испрати до каймакаминътъ за да опита неговото тайно расположение.

«Тя излѣзе изъ чаджрътъ, безъ да остави врѣме на царътъ да си отдѣхне и да отговори, и, подиръ малко влѣзе съ салдатинътъ, за когото бѣше думата, на когото тя сама даде наставленията, въ присѫствието на царътъ, който, при поводътъ що му показва жена му, бѣше вѣки начналъ да дохожда въ себя си; той одобри сичкитѣ нейни думи, и испрати человѣкътъ безъ забава.

«Щомъ той излѣзе изъ чаджрътъ, и тѣ останахъ двамата, царътъ я изгледа съ чудостъ и ѝ каза:

«Катерино, способѣтъ е прѣвѣзходенъ; но отъ дѣще намѣримъ толкова пари за да прѣставимъ на нашите неприятели, запѣто тѣ съ обѣщаніе не ще щажтъ да ся наплатятъ?»

«Тука!» отговори му тя. «Азъ имамъ монти драгоцѣнни камжи, и ще имамъ, додѣ ся завѣрни нашите посланици, сичко до пари ѩо ся нахожда въ нашата войска. Самото ѩо ви изисквамъ, е да ся не отпушвате, но, да излѣзите, чрѣзъ своето си присѫствиене, да вдѣхните дерзость на вашите бедни солдати. Хайде, елате покажете ся на вашиятъ военни. Колкото за другото, оставете ма да вѣрша, и азъ ви отговарямъ че до заврѣщанието на нашиятъ посланикъ азъ ще бѫдѫ въ положение да испѣлна обѣщанията ѩо той може да е направилъ прѣдъ Турскитѣ министри, ако ся тѣ покажжтъ и по лакоми отъ колкото не сѫ.»

Царътъ я пригърна, послѣдва свойтъ съвѣтъ, и